

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Cyrenio. 267.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

Συμμάχῳ. σζε.

Εἰ τῷ ὑφειτῆ σώματος, τὸ μείζων
εἶναι τῶν ἀνθρώπων, πέραντασιν, Νε-
βρώδ' ὁ γίγας πολλῶ σε ὑπερίπτατο
καὶ οἱ ἄσφαρθο γίγαντες, καὶ Γολιάθ
ὁ ἀλλόφυλος, καὶ Σαυλὸ πάντες τοῦ
Ἰσραὴλ ὑπεράνω. ἀλλ' ἔδεν αὐ-
τοὺς ὤνησε τὸ μέγας τῆς θείας ὄψει-
κειας φρονήσαντας ὑψηλότερα.

Κρατίνῳ. σζςτ.

Ἦν αὐτὸς μοι πεῦσιν παρορήγας,
ἄλλος τις τῶ κρείων ὁ μὲν ἐρηκώς, πὶ
ποιήσας, ζῶν ἀνάγει κληρονομίαν
αὐτὸς δὲ γεγραπτός, τίνι μοναχι-
κὴν χετορθώσῃ; ἀλλ' ὁ μὲν παρ
τῶ νόμον, ὡς νηπιώδης, ἐπέμπετο
σὲ δὲ ἐγὼ, ὡς τελείων ἐφιέμενος, παρ
ὑψος χειραγωγῶ ἀναβάσας. ἀρνη-
σαι σαυτοῖς καὶ ἄρον τὸ σαυρόν, καὶ
φεῦγε ὡς ἐγὼ.

Κυρηναίῳ. σζζ.

Αὐτὸς μὲν ἠρώτησας, ποῖαν ἔχει ἡ
ψυχὴ ἐκείνῳ κατὰσιν, ἢ τίνι τρε-
πῶ ἢ τόπῳ συνέχεται; ἐγὼ δὲ φημί
σοι, ὅτι ἡ μὲν βιάσασα χηρῶς, εἰς ἀ-
νάσασιν ἐλεύσεται ζῶν, ἢ δὲ ζήσασα
χεκῶς, εἰς ἀνάγειν πορεύσεται πύραν,
ἢν ἄρ' δεδιώς, φρονιζέσῃ ὅπως εὐρεθῆσιν
ἀκατάγνωτος καὶ ἀκόλατος.

Παύλῳ. σζη.

Αὐτῷ ὡ νομίσεις, ἐλατήματα τῶ
ἀκόμπτῳ καὶ ἀγραμμάτῳ τῶ ἱερῶ
τῆ κρείε μαθητῶ, ὑπερέχει τοῦ
θεοῦ εὐαγγελίε ἢ δυνάμει, δι' ἐκεί-
νων κρητήσασα, δι' ὧν ἄλλοι ἠτ-
τήθησαν.

Μάρωνι πρεσβυτέρῳ. σζθ.

Εἰ καὶ ἀλόγως εἰ καὶ ἀνάγως. ἀλλ'

Symmacho. 265.

Si ob corporis proceritatem omnium
mortalium maximum te esse imaginaris,
gigas Nembrod longè te altitudine vince-
bat, & gigantes Astaroth, & barbarus Go-
liath, & Saül, qui Israëlitas omnes hume-
ris superabat. verùm nihil eos sublimitas
inuit, diuina benignitate ac facilitate al-
tius de se sentientes.

Genes.
1. Reg.
1. Reg.

Cratino. 266.

Quam tu mihi quæstionem obtulisti,
eandem alius etiam quispiam Domino
obtulit: illè nimirum, cùm dixit, Quid fa-
ciens, vitam æternam possidebo: tu autem
cùm scripsisti, Quamam ratione omnes
Monasticæ vitæ numeros explebo? verùm
ille, vt puerili animo præditus, ad legem
mittebatur: ego verò te, vt perfectionis cu-
pidum, ad ascensionis fastigium prærecta
manu duco. Abnega teipsum, & tolle cru-
cem tuam, ac mei instar fuge.

Cyrenio. 267.

Tu quidem sciscitatus es, quemnam il-
lic anima statum habeat, aut quonam mo-
do, vel loco contineatur. Ego verò respon-
deo: Ea quæ rectè atque honestè vixit, ad
vitæ resurrectione veniet: quæ autem ma-
lè & flagitiose curriculum vitæ confecerit,
ad sempiternū rogum proficiscetur. Quod
quidem tu metuens, curam omnem adhi-
be, vt condemnationis ac pœnæ expers
inueniatis.

Paulo. 268.

Hac ipsa, quam tu vitium esse existimas,
sanctorum Domini discipulorum humi-
litate ab omni fastu & ostentatione aliena,
literarumque inscitia, diuini Euangelij vis
ac potentia maiorem in modum eminet:
vt quæ per ea victoriam adepta sit, per quæ
alij victi sunt.

Marani Presbytero. 269.

Quanquam tu recors es atque conu-

F